
Pětkrát NE současným mediálním radám

Pětkrát NE současným mediálním radám

Tiskový prohlášením, které doprovází další z akcí Studentské unie, "Nejsme budoucnost tohoto národa" - koncert za nezávislé mediální rady v ČR, jehož spoluorganizátoři jsou dále iniciativa Inventura demokracie a občanské sdružení ProWave, je následující Seznam pěti NE.

STUDENTSKÁ UNIE
UNIVERZITY KARLOVY SUUK.CZ

1. NE obsazování rad na základě stranických zájmů

V mediálních radách mají být nezávislé, erudované a respektované osobnosti. Politici do nich ale většinou volí své kumpány, kteří jsou profesionály, pouze pokud jde o stranickou loajalitu.

V Radě ČT tak zasedá bývalý poradce Jiřího Paroubka Jan Brandejs nebo bývalá poslankyně KSČM Alena Svobodová. Dokonalým příkladem tohoto postupu je čerstvě navržená kandidátka do rady, manželka poslance ODS Richarda Svobody a sestra a asistentka poslance ODS Waltra Bartoše Eva Svobodová.

Že cílem politiků je dosadit do mediálních rad své věrné, skrze které mohou mít média pod kontrolou, se přitom nesnaží skrývat ani politikové, ani sami radní. Ministr kultury Jehlička přiznal, že mediální rady jsou jen prodlouženou rukou politických stran. Středočeský hejtman David Rath popisuje, jak snadno může s vyslancem své strany v radě zjednat nápravu, objeví-li se příliš kritická reportáž. Místopředseda rady ČT Jan Brandejs pak bez obalu přiznává, že vůči politikům má „určité povinnosti“, když už ho do rady zvolili. A rozhlasová radní Dana Jaklová se nepovažuje za zástupce veřejnosti, ale za „voleného zástupce volených poslanců“.

2. NE radním, kteří jsou pro funkci zcela nekompetentní

Podmínkou ke jmenování do mediální rady není ani nezávislost, ani odbornost. Není divu, že rady nedokážou plnit svou roli. Vystupování některých radních někdy připomíná spíše absurdní divadlo, než práci fundovaných odborníků a výrazných osobností.

V Radě Českého rozhlasu sedí lidé, kteří kvůli své naprosté neznalosti angličtiny šmahem obvinili Radio Wave z propagace fašismu. O vyznavačích alternativní hudby pak spolu s programovým ředitelem rozhlasu Richardem Medkem prohlašují, že „nejsou budoucností tohoto národa“. Není divu, když zdejší radní Antonín Zelenka vidí za své poslání ve funkci péči o „atmosféru na pracovišti“. V Radě České televize zase sedí tři tělocvikáři. A jeden ze zdejších radních Ivan Satrapa o své funkci prohlásil, že „není odborník na televizi“.

To všechno jsou mimochodem lidé, kterým dali poslanci přednost před osobnostmi jako je Vojtěch Cepl st., Petra Procházková, Jiří Ješ, Erazim Kohák a další.

3. NE hromadění nevyřešených kauz

Rady přehlížejí skandály a problémy médií, která mají na starost, a selhávají tak ve své základní roli a odpovědnosti, kterou mají vůči veřejnosti.

Rada ČT se v minulosti snažila podržet finančního ředitele televize Františka Lamberta, který, jak se ukázalo, byl ve své funkci nelegálně, protože zatajil členství v Lidových milicích. Rada také nijak neprošetřovala a nezveřejňovala důvody, které vedly tomu, že televize dostala půlmiliardovou pokutu za neplacení daní. Po neprůhledném výběrovém řízení instalovali radní do čela brněnského studia Karla Buriana, který odsud byl v roce 2001 vyhozen kvůli zmanipulovaným reportážím.

4. NE radním, kteří jsou ve střetu zájmů

V radách sice většinou sedí lidé, kteří nedokážou naplnit svou službu veřejnosti, zato ale dovedou výborně využít funkce pro své zájmy. Podezření ze střetu zájmů nebo z pokusů ovlivňovat vysílání se vznáší hned nad několika radními.

V Radě ČT je to například bývalá koulařka Helena Fibingerová. ČT začala v hlavním čase vysílat anketu Atlet roku, které je Fibingerová hlavní manažerkou. V podezření ze střetu zájmů je i Dana Makrlíková. Kdysi zprávařka „Bobovize“ dnes pracuje pro TV Prima, tedy pro konkurenční médium.

O nic lepší není situace ani v Radě Českého rozhlasu. Místopředsedkyně Dana Jaklová píše pro česká média články o politice a rozhovory s politiky, kterým se má jako „nezávislá“ členka rady zodpovídat. Podobně je na tom Antonín Zelenka, mimochodem další redaktor „Bobovize“ (kde se tu všichni berou?). A místopředseda Ladislav Jíša je ředitelem festivalu Znojemský hrozen, kterému rozhlas poskytoval zdarma prostor k propagaci. Jaklová i Jíša také pobírají příplatek za funkci místopředsedů, která ale podle zákona v rozhlasové radě vůbec neexistuje.

5. NE bolševickému myšlení v radách

Členové rady mají zastupovat veřejnost a hájit při kontrole médií její zájmy. Obě rady se ale kontrole veřejnosti vyhýbají. A když už někdo z radních něco veřejně prohlásí, mnohdy to připomíná dikci předrevolučních funkcionářů.

V lednu například uspořádala skupina kritiků zrušení Radia Wave před rozhlasem happening. Když pak chtěli přijít na veřejné zasedání rady, nebyli ochrankou vpuštěni, přestože v jednacím místnosti bylo místa dost. Nad výstupy některých radních pak zůstává rozum stát. Stačí opět zmínit kauzu Radia Wave. V jednadvacátém století jsou rozhlasoví radní zděšeni, že se na veřejnoprávním médiu vysílá dvě hodiny anglicky. Poprask způsobila i rocková skladba běžně hraná u nás i po celé Evropě. Shrnuto slovy Dany Jaklové: „My nebudeme určitě rozhodovat o tom, co kdo má zpívat, ale zda taková věc, takováhle tvorba, má právo být na veřejně-právním médiu. O tom já silně pochybuji.“

Přesné citace uvedených výroků s odkazy na zdroje jsou na stránkách Inventury demokracie pod odkazem

www.inventurademokracie.cz/darek-ke-dvacetinam/medialni-rady

a na stránkách občanského sdružení Pro Wave pod odkazem <http://www.chciwavezpet.cz/dokument-co-jsou-zac.html?id=13>